

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Odotusta Damaskoksen tiellä

Ne, jotka pyrkivät uutterasti oppimaan Kristuksesta, tulevat lopulta tuntemaan Hänet.

Yksi maailmanhistorian merkittävimmistä tapauksista tapahtui Damaskoksen tiellä. Tunnette hyvin kertomuksen Saulista, nuoresta miehestä, joka ”tahtoi tuhota seurakunnan. Hän kulki talosta taloon – ja toimitti [pyhät] vankilaan.”¹ Saul oli niin vihamielinen, että monet varhaisen kirkon jäsenet pakenivat Jerusalemissa toivoen välttyvänsä hänen vihaltaan.

Saul ajoi heitä takaa. Mutta kun hän oli ”jo lähellä Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen.

Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: ’Saul, Saul, miksi vainoat minua?’²

Tämä käänteentekevä hetki muutti Saulin iäksi. Itse asiassa se muutti maailman.

Tiedämme, että tämänkaltaisia ilmestyksiä tapahtuu. Itse asiassa todistamme, että vuonna 1820 samanlaisen jumalallisen kokemuksen sai poika nimeltä Joseph Smith. Me todistamme selkeästi ja varmasti, että taivaat ovat jälleen avoinna ja että Jumala puhuu profeetoilleen ja apostoleilleen. Jumala

kuulee lastensa rukoukset ja vastaa niihin.

Silti on joitakuuta, joista tuntuu, että elleivät he saa samanlaista kokemusta kuin Saul tai Joseph Smith, he eivät voi uskoa. He seisovat kasteen vesien äärellä mutta eivät astu veteen. He odottavat todistuksen kynnyksellä, mutta eivät saa myönnettyksi totuutta. Sen sijaan että ottaisivat pieniä uskon askelia opetuslapsuuden tiellä, he haluavat, että jokin dramaattinen tapahtuma pakottaa heidät uskomaan.

He kuluttavat päivänsä odotellen Damaskoksen tiellä.

Usko tulee askel kerrallaan

Eräs hyvä sisar oli ollut koko ikänsä uskollinen kirkon jäsen. Mutta hänellä oli henkilökohtainen murheenaihe. Vuosia sitten hänen tyttärensä oli kuollut lyhyen sairauden jälkeen, ja tämän murhenäytelmän haavat ahdistivat häntä yhä. Hän tuskaili niiden syvällisten kysymysten edessä, joita tällaisessa tilanteessa herää. Hän myönsi suoraan, ettei hänen todistuksensa ollut enää entisen kaltainen. Hänestä tuntui, että elleivät taivaat avautuisi hänelle, hän

ei pystyisi koskaan enää uskomaan.

Niinpä hän jäi odottamaan.

On monia muitakin, jotka eri syistä jäävät Damaskoksen tielle odottamaan. He lykkäävät täyttä opetuslapsen sitoutumista. He toivovat saavansa pappouden mutta epäröivät elää siten, että olisivat kelvollisia saamaan sen etuoikeuden. He haluavat mennä temppeleihin mutta lykkäävät lopullista uskon osoittamista eivätkä tule kelvollisiksi. He jäävät odottamaan sitä, että Kristus annettaisiin heille kuin Carl Blochin suurenmoinen maalaus, jotta kaikki heidän epäilyksensä ja pelkonsa haihtuisivat yhdellä kertaa.

Totuus on, että ne, jotka pyrkivät uutterasti oppimaan Kristuksesta, tulevat lopulta tuntemaan Hänet. He saavat omakohtaisen jumalallisen ymmärryksen Mestarista, vaikka useimmiten tämä ymmärrys tulee palapelin muodossa – pala kerrallaan. Mitään yksittäistä palaa ei ehkä sinällään ole helppo tunnistaa – ei ehkä ole selvää, kuinka se liittyy kokonaisuuteen. Jokainen pala auttaa meitä näkemään kokonaisuuden hieman selvemmin. Lopulta kun riittävä määrä palasia on saatu paikoilleen, me tunnistamme kokonaisuuden suuren kauneuden. Kun sitten katsomme taaksepäin kokonaisuutemme, huomaamme, että Vapahtaja on tosiaan tullut vierellemme – ei yhtäkkiä, vaan hiljaa, lempeästi, miltei huomaamatta.

Tämän me voimme kokea, jos kuljemme eteenpäin uskossa emmekä odota liian kauan Damaskoksen tiellä.

Kuunnelkaa ja ottakaa varteen

Todistan teille, että meidän taivaallinen Isämme rakastaa lapsiaan. Hän rakastaa meitä. Hän rakastaa sinua. Tarvittaessa Herra jopa kantaa teidät yli esteiden, kun särkynein sydämin ja murtunein mielin etsitte Hänen rauhaansa. Hän puhuu meille usein

tavoilla, jotka voimme kuulla vain sydämellämme. Jotta kuulisimme Hänen äänensä paremmin, olisi viisasta vähentää maailmallisen melun määrää elämässämme. Mikäli jätämme Hengen kuiskaukset huomiotta tai torjumme ne – olipa syy mikä tahansa – ne käyvät huomaamattomammiksi, kunnes emme enää lainkaan kuule niitä. Oppikaamme kuuntelemaan Hengen kuiskauksia ja olkaamme sitten innokkaita ottamaan ne varteen.

Rakas profeettamme Thomas S. Monson on esimerkkinä tässä asiassa. On lukuisia kertomuksia siitä, kuinka hän on ottanut huomioon Hengen kuiskaukset. Vanhin Jeffrey R. Holland on esittänyt sellaisen esimerkin:

Kerran kun presidentti Monson oli hoitamassa kirkon tehtävää Louisianassa, eräs vaarnanjohtaja kysyi häneltä, olisiko hänellä aikaa käydä tapaamassa kymmenvuotiaasta Christal-tyttöä, jonka syöpä oli loppuvaiheessa. Christalin perhe oli rukoillut, että presidentti Monson tulisi. Mutta heidän kotinsa oli kaukana, ja aikataulu oli niin tiivis, ettei siihen ollut aikaa. Niinpä presidentti Monson sen sijaan pyysi, että ne, jotka pitäisivät vaarnakonferenssissa rukouksen, muistaisivat rukouksissaan Christalia. Varmaankin

Herra ja perhe ymmärtäisivät.

Kun presidentti Monson konferenssin lauantaikokouksessa nousi puhumaan, Henki kuiskasi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.”³

”Hänen muistiinpanonsa kävivät hämäräksi. Hän yritti noudattaa kokouksen suunniteltua teemaa, mutta [pienen tytön] nimi ja kuva eivät väistyneet hänen mielestään.”⁴

Presidentti Monson kuunteli Henkeä ja järjesti aikataulunsa uudelleen. Varhain seuraavana aamuna hän jätti ne yhdeksänkymmentäyhdeksän ja matkusti monien kilometrien päähän päästäkseen sen yhden luo, tämän vuoteen vierelle.

Siellä hän ”katsoi lasta, joka oli liian sairas nousemaan vuoteesta ja liian heikko puhuakseen. Hänen sairautensa oli tehnyt hänet nyt sokeaksi. Syvästi näkemänsä ja – Herran Hengen liikuttamana veli Monson – otti lapsen hennon käden omaansa. ’Christal’, hän kuiskasi, ’olen tässä.’

Suurin ponnistuksin tämä sai kuiskatuksi: ”Veli Monson, minä tiesin, että sinä tulisit.”⁵

Rakkaat veljeni ja sisareni, pyrkikäämme olemaan niiden joukossa, joiden Herra voi luottaa kuulevan Hänen

kuiskauksensa ja vastaavan kuten Saul vastasi, kun tämä oli *omalla* Damaskoksen tiellään: ”Herra, mitä sinä tahdot minun tekevän?”⁶

Palvelkaa

Toinen syy siihen, miksi emme joskus tunnista Herran ääntä elämässämme, on se, että Hengen ilmoitukset eivät ehkä tule suoraan meille vastauksena rukouksiimme.

Kun pyrimme saamaan vastauksia kysymyksiin ja huolenaiheisiin omassa elämässämme, meidän taivaallinen Isämme odottaa meidän ensin tutkivan asiaa ja sitten rukoilevan johdattua. Meidän taivaallinen Isämme on vakuuttanut meille, että Hän kuulee rukouksemme ja vastaa niihin. Vastaus saattaa tulla luotettujen ystävien ja perheenjäsenten äänellä ja viisaudella, pyhien kirjoitusten ja profeettojen sanojen välityksellä.

Kokemukseni mukaan jotkin saamistamme voimallisimmista kuiskauksista ovat paitsi meidän omaksi hyväksemme myös muiden hyväksi. Jos ajattelemme vain itseämme, meiltä saattaa jäädä huomaamatta joitakin voimallisimpia hengellisiä kokemuksia ja syvällisimpiä ilmoituksia elämässämme.

Presidentti Spencer W. Kimball opetti tätä ajatusta sanoessaan: ”Jumala huomaa meidät, ja Hän valvoo meitä. Mutta tavallisesti Hän täyttää tarpeemme jonkun toisen henkilön välityksellä. Siksi on tärkeää, että me palvelemme toinen toistamme.”⁷ Veljet ja sisaret, meillä jokaisella on liitonalainen vastuu olla herkkiä muiden tarpeille ja palvella, kuten Vapahtaja palveli, auttaaksemme, siunataksemme ja ylentääksemme lähipiirissämme olevia.

Usein vastaus rukoukseemme ei tule ollessamme polvillamme vaan ollessamme pystyssä palvelemissa

elokuvia tai säätä – ja pyrimme kertomaan uskonnollisista kokemuksista, joita meillä perheenä oli viikonlopun aikana ollut – esimerkiksi mitä joku nuori puhuja oli sanonut *Nuorten voimaksi* -kirjassen tasovaatimuksista tai kuinka meitä olivat koskettaneet sellaisen nuoren miehen sanat, joka oli lähdössä lähetystyöhön, tai kuinka evankeliumi ja kirkko olivat auttaneet meitä perheenä voittamaan jonkin tietyn haasteen, joka meillä oli. Yritimme välttää saarnaamista tai määräilyä. Vaimoni Harriet osasi aina parhaiten keksiä jotakin innoittavaa, kohottavaa tai huvittavaa kerrottavaa. Tämä johti usein syvällisempiin keskusteluihin. Sinänsä mielenkiintoista oli se, että aina kun puhuimme ystävien kanssa elämän haasteista selviytymisestä, kuulumme usein kommentin: ”Teille se on helppoa; teillähän on se teidän kirkko.”

Kun meillä on niin monia yhteisöllisen median mahdollisuuksia ja käytettävissämme suuri määrä enemmän tai vähemmän hyödyllisiä laitteita, evankeliumin hyvästä uutisesta kertominen on helpompaa ja vaikutukset ulottuvat paljon laajemmalle kuin koskaan aikaisemmin. Itse asiassa melkein pelkään, että jotkut kuuntelijat ovat jo lähettäneet tekstiviestejä kuten: ”Hän on puhunut jo 10 minuuttia eikä vielä kukaan mitään lentämiseen liittyvää vertausta!” Rakkaat nuoret ystäväni, ehkäpä Herran kehotukseen avata suunne⁹ saattaisi nykyään sisältyä myös ”käyttäkää käsiänne” kirjoittaaksenne blogissa ja tekstiviesteissä evankeliumista koko maailmalle! Mutta muistatthän, että kaikki oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa.

Veljet ja sisaret, nykyajan tekniikan siunausten ansiosta voimme ilmaista kiitollisuutta ja iloa Jumalan suurenmoisesta suunnitelmasta lapsiaan varten siten, että se kuullaan paitsi

Herraa ja palvelemissa lähipiirisämme olevia. Epäitsekkäät palvelun ja pyhittäytymisen teot jalostavat henkeämme, poistavat suomet hengellisistä silmistämme ja avaavat taivaan ikkunat. Kun meistä tulee vastaus jonkun rukoukseen, löydämme usein vastauksen omaankin rukoukseemme.

Kertokaa evankeliumista

On hetkiä, jolloin Herra ilmoittaa meille asioita, jotka on tarkoitettu vain meille. Siitä huolimatta on monia, monia tilanteita, jolloin Hän antaa todistuksen totuudesta niille, jotka todistavat muille ihmisille. Näin on ollut jokaisen profeetan kohdalla Aadamin ajoista asti. Edelleen Herra odottaa kirkkonsa jäsenten avaavan

suunsa aina ja julistavan Hänen evankeliumiaan riemun äänellä.⁸

Se ei ole aina helppoa. Jotkut mieluummin kiskoisivat käsikärryä vaikka yli preerian kuin ryhtyisivät puhumaan uskosta ja uskonnosta ystävilleen ja työtovereilleen. He kantavat huolta siitä, millaisina heitä pidettäisiin tai kuinka se saattaisi vahingoittaa heidän suhdettaan. Niin ei tarvitse olla, koska meillä on kerrottavana hyvä sanoma ja meillä on ilosanoma.

Vuosia sitten perheemme asui ja työskenteli sellaisten ihmisten keskuudessa, jotka lähes poikkeuksetta eivät olleet uskoamme. Kun he kysyivät meiltä, kuinka viikonloppumme oli sujunut, yritimme välttää tavanomaisia aiheita – kuten urheilutapahtumia,

työympäristössämme myös ympäri maailman. Joskus todistuksen yksittäinen ilmaus voi panna liikkeelle tapahtumia, jotka vaikuttavat jonkun elämään iankaikkisesti.

Tehokkain tapa julistaa evankeliumia on esimerkin avulla. Jos me elämme uskonkäsitystemme mukaan, ihmiset kyllä huomaavat. Jos Jeesuksen Kristuksen kasvopiirteet loistavat elämässämme¹⁰, jos olemme iloisia ja

rauhassa maailman kanssa, ihmiset haluavat tietää syyn siihen. Yksi suurimmista saarnoista, mitä on koskaan lausuttu lähetystyöstä, on tämä Fransiskus Assisilaisen lausumana pidetty yksinkertainen ajatus: ”Julista evankeliumia kaikkina aikoina, ja mikäli tarpeen, käytä sanoja.”¹¹ Tähän on mahdollisuuksia kaikkialla ympärillämme. Älkää hukatko niitä odottamalla liian pitkään Damaskoksen tiellä.

São Paulo, Brasilia

Meidän Damaskoksen tiemme

Todistan, että Herra puhuu profetoilleen ja apostoleilleen meidän aikanamme. Hän puhuu myös kaikille niille, jotka tulevat Hänen luokseen vilpittömin sydämin ja vakain aikein.¹²

Älkää epäilkö. Muistakaa: ”Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.”¹³ Jumala rakastaa teitä. Hän kuulee rukouksenne. Hän puhuu lapsilleen ja tarjoaa lohtua, rauhaa ja ymmärrystä niille, jotka etsivät Häntä ja kunnioittavat Häntä kulkemalla Hänen tietään. Lausun pyhän todistukseni siitä, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on kurssissa. Meillä on elävä profetta. Tätä kirkkoa johtaa Hän, jonka nimeä me edustamme, nimittäin Vapahtaja Jeesus Kristus.

Veljet ja sisaret, rakkaat ystävät, älkäämme odottako liian pitkään *omalla* Damaskoksen tiellämme. Kulkekaamme sen sijaan rohkeasti eteenpäin uskoen, toivoen ja rakkautta osoittaen, niin meitä siunataan sillä valolla, jota me kaikki etsimme todellisen opetuslapsuuden tiellä. Tätä rukoilen ja jätän teille siunaukseni ja rakkauteni Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ap. t. 8:3.
2. Ap. t. 9:3–4.
3. Mark. 10:14.
4. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Thomas S. Monson: ’aina Herran asialla’”, *Valkeus*, marraskuu 1986, s. 20.
5. ”Presidentti Thomas S. Monson: ’aina Herran asialla’”, s. 20.
6. Ap. t. 9:6, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 88.
8. Ks. OL 28:16.
9. Ks. OL 60:2.
10. Ks. Alma 5:14.
11. Julkaisussa William Fay ja Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear*, 1999, s. 22.
12. Ks. Moroni 10:3–5.
13. Joh. 20:29.